

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

Αντί - ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΣΤΟ 41° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΕ-ΟΤΑ

Θεσσαλονίκη Απρίλιος 2012

Συνάδελφοι

Το 41ο συνέδριο της ομοσπονδίας δεν είναι και δεν θα μπορούσε να είναι σαν τα άλλα.

Γίνεται με φόντο τις πιο κρίσιμες βουλευτικές εκλογές της μεταπολεμικής περιόδου, έπειτα από τα συνεχή κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα των κομμάτων της πολιτικής και οικονομικής ολιγαρχίας του ΠΑΣΟΚ- ΝΔ – ΛΑΟΣ αλλά και των συγκαλυμμένων η φανερών παραλλαγών τους, με στόχο να επιβάλουν τα πιο βάρβαρα μέτρα , να διαλύσουν στην κυριολεξία και συνολικά τη ζωή μας.

Γίνεται στη φάση που οι δυνάμεις του συστήματος και το πολιτικό τους προσωπικό, βουλιάζουν στην κρίση. Εντείνεται η ύφεση, αυξάνει η φτώχεια και η ανεργία, σφίγγει η θηλιά του χρέους.

Για να ξεπεράσουν την κρίση ψήφισαν τα Μνημόνια και το Μεσοπρόθεσμο, κηρύσσοντας **σταυροφορία υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους:** Βάρβαρη λιτότητα, ισοπέδωση της ασφάλισης και της υγείας, μαζικές ιδιωτικοποιήσεις και ξεπούλημα κάθε δημόσιου αγαθού. Φορομπηξία, ελαστική εργασία, εφεδρείες-απολύσεις, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων.

Παρόλα αυτά, η κρίση του καπιταλισμού δεν λέει να κοπάσει, τα δραματικά αδιέξοδα του συστήματος μεγαλώνουν.

Στους Ο.Τ.Α.

Οι μνημονιακές, αντιδραστικές πολιτικές εφαρμόζονται από τις δημοτικές αρχές και επιβάλλονται στους εργαζόμενους στους δήμους και τις τοπικές κοινωνίες. Εξαφανίζονται τα όποια στοιχεία κοινωνικής πολιτικής υπήρχαν και σήμερα καταρρέουν οι κοινωνικές υποδομές και υπηρεσίες. Οι δημοτικές αρχές τις αξιοποιούν και κρύβονται πίσω από αυτές για να συγκαλύψουν τις δικές τους τεράστιες διαχρονικές ευθύνες στον τομέα της κακοδιαχείρισης, της διαφθοράς, των ιδιωτικοποιήσεων, της αντιλαϊκής, αντεργατικής πολιτικής που επιβάλουν. Κυβέρνηση τρόικα δημοτικές αρχές πλην ελάχιστων εξαιρέσεων είναι συγκοινωνούντα δοχεία στην εφαρμογή των βάρβαρων αντεργατικών αντιλαϊκών πολιτικών. Οι περικοπή των κρατικών δαπανών για τους Δήμους αντί να βρίσκει απέναντι της ένα κίνημα ρήξης και ανατροπής αυτής της πολιτικής αξιοποιείται από τους αιρετούς για περικοπές στους δήμους, για ιδιωτικοποιήσεις, για να επιβάλλονται εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα, ελαστικής φτηνής εργασίας με ή χωρίς Μ.Κ.Ο., ενώ αυξάνονται τα φαινόμενα αδυναμίας εξασφάλισης ακόμα και της μισθοδοσίας των εργαζομένων.

Το μόνο που θα πετύχουν αν δεν τους ανατρέψουμε θα είναι κοινωνική καταστροφή η σίγουρη χρεοκοπία των εργαζομένων του λαού και της νεολαίας.

Τα ακόμη χειρότερα είναι μπροστά μας.

Το κακό δεν τέλειωσε εδώ, δεν ήταν μόρα που θα περάσει, τα ακόμη χειρότερα βρίσκονται μπροστά μας, έχουν ήδη ανακοινώσει πολλά για μετά τον Μάιο και δεν τα λένε και όλα. Θέλουν να επιβάλουν στην Ελλάδα και όλες τις χώρες του Νότου μισθούς και δικαιώματα Κίνας, Βουλγαρίας και Εσθονίας. Γι αυτό μας τρέχουν σε εκλογές εξπρές, με τρομοκρατικά διλήμματα και εκφοβισμό, με ψέματα και παραπλάνηση, φτιάχνουν αναχώματα για την εκτόνωση της λαϊκής οργής, για να ανασυγκροτήσουν με κάθε τρόπο το μαύρο μέτωπο απέναντι μας.

Αυτή είναι λοιπόν η πραγματικότητα που έχουμε μπροστά μας.

Εάν δεν ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική, θα εξαφανιστούν δικαιώματα και κατακτήσεις 150 χρόνων, θα επιβληθεί πραγματική δικτατορία των αγορών και των τραπεζών, των εργοδοτών και των πολυεθνικών.

Ανάγκη για ουσιαστική συζήτηση στο συνέδριο

Σε αυτήν τη βάση και με αυτόν το σκοπό πρέπει να γίνει η συζήτηση στο 41ο συνέδριο, να παρθούν αποφάσεις και να εκλεγούν όργανα ικανά, αγωνιστικά και αποφασιστικά, με καθαρούς στόχους και προσανατολισμό για τις πιο κρίσιμες μάχες που έχουμε μπροστά μας. Ειδάλλως θα μας τσακίσουν και διαλύσουν.

Όσοι αποφύγουν μια τέτοια συζήτηση με διάφορα τεχνάσματα και συνδικαλιστικά κόλπα, βάλουν μπροστά τις μικροκομματικές και παραταξιακές τους στενές επιδιώξεις, ή κάποιιοι, ακόμη χειρότερα, προσπαθήσουν κρυφά ή φανερά να συνεχίσουν να είναι ο συνδικαλιστικός βραχίονας των κομμάτων που μας έφεραν ως εδώ μόνο ζημιά θα κάνουν.

Για να νικήσουν οι αγώνες μας.

Οι συγκλονιστικοί αγώνες των τελευταίων ετών, αυτή η συνεχιζόμενη πρωτότυπη λαϊκή εξέγερση συγκλόνισαν την κοινωνία, ταρακούνησαν το πολιτικό σύστημα και γκρέμισαν τη λαομίσητη κυβέρνηση Παπανδρέου. Οι αγώνες όμως δεν κατάφεραν να βάλουν φρένο στη γενικευμένη επίθεση του κεφαλαίου, ούτε καν να ανακόψουν πλευρές της επίθεσης.

Οι επιτηρητές της Τρόικα, οι βαρόνοι των ΜΜΕ και οι μεγάλοι καπιταλιστικοί όμιλοι έβαλαν όλες τους τις δυνάμεις και επέβαλαν πραξικοπηματικά την κυβέρνηση του μαύρου μετώπου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ με πρωθυπουργό τον τραπεζίτη Παπαδήμο .

Μπροστά στον όλεθρο των μέτρων, το συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε απροετοίμαστο. Ο προσανατολισμός του, ο ρόλος των ηγεσιών του κύρια σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, η δομή του και τα πολιτικά του όρια το κατέστησαν ανήμπορο.

Εγκλωβισμένο για χρόνια στη λογική της διαχείρισης, στη συναίνεση και τη συνδιαλλαγή, μπλοκαρισμένο στα γρανάζια των πολιτικών των αστικών κομμάτων και της ιδεολογίας τους, πρόσθεσε απογοήτευση σε χιλιάδες εργαζόμενους με τη «διευκόλυνση» που πρόσφερε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Οι μεγαλειώδεις αγωνιστικές πορείες, συγκεντρώσεις, καταλήψεις του κλάδου μας που ξεχώρισαν και κυρίως, με τον πραγματικά συγκλονιστικό, από τα κάτω πολύμορφο αγώνα των 24 ημερών, δεν έκοψαν το νήμα, δεν ανέτρεψαν την βάρβαρη επίθεση, δεν δημιούργησαν ρήγμα γιατί την κρίσιμη στιγμή η συνδικαλιστική ηγεσία ΠΑΣΚΕ- ΔΑΚΕ δεν τόλμησαν την συνεχίσει και την σύγκρουση με την κυβέρνηση και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Ο πολιτικός διαχωρισμός της ηγεσίας της ΠΑΣΚΕ από το ΠΑΣΟΚ - για άλλους ειλικρινής και για άλλους όχι – βοήθησε προς στιγμή και αποδέσμευσε εργαζόμενους να μπουν στον αγώνα. Η διαρκείς ταλαντεύσεις της ηγεσίας δεν έβλεπε ή δεν ήθελε να δει τις αιτίες και την πηγή των προβλημάτων και να προτάξει τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους. Τσιμπούσε από το τυρί και έκλεινε τα μάτια της στην φάκα συμπαρασύροντας έναν κλάδο ολόκληρο. Ακόμα και σήμερα ψάχνει «κουβαδάκια» δεξιά και αριστερά για να αντιμετωπίσει την πλημμύρα. Δεν τολμά και δεν θέλει να απαλλαγεί από την αστική πολιτική διαχείριση, βρίσκεται σε σύγχυση εξ αιτίας της κρίσης και της διαρκείς αντεργατικής πολιτικής μετάλλαξης του πολιτικού της χώρου και προσπαθεί να διασωθεί.

Η ΔΑΚΕ, με εξαίρεση μεμονωμένους αγωνιστές, παραμένει και θα συνεχίσει να είναι ένας παλαιοκομματικός μηχανισμός, κυρίως στους μεγάλους δήμους, που θα επιδιώκει να ισχυροποιηθεί για να συνεχίσει τον ρόλο της μέσα από τους νέους αντιδραστικούς πολιτικούς φορείς που διαμορφώνονται.

Η πολιτική και πρακτική της κομματικής περιχαράκωσης και του σεχταρισμού του ΠΑΜΕ δεν βοήθησαν σε μια κατεύθυνση ανεξάρτητης εργατικής ταξικής ενότητας και δράσης για να έχουμε αποτελεσματικούς αγώνες.

Γενικά η συνδικαλιστική αριστερά, αλλά... και εμείς, για διαφορετικούς λόγους και με το μερίδιο που αναλογεί στον καθένα, δεν κατάφεραν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και την δραματική πραγματικότητα που διαμορφώνεται για όλους τους εργαζόμενους.

Εμείς στις Αγωνιστικές Κινήσεις - Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ

Καταθέτουμε σε αυτήν την πιο κρίσιμη περίοδο ορισμένες **θεμελιακές θέσεις για τον αναγκαίο πολιτικό επαναπροσανατολισμό και ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος** στον κλάδο.

Δεν αγνοούμε ούτε υποτιμάμε τα δεκάδες επιμέρους, μικρά η μεγαλύτερα προβλήματα, αιτήματα και διεκδικήσεις του χώρου μας. Θεωρούμε όμως πως αυτή την περίοδο που βρισκόμαστε τίποτα ουσιαστικά δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί, αν δεν έχουμε ξεκάθαρο τον πολιτικό ορίζοντα, αν δεν δούμε τις αιτίες, δεν βγάλουμε συμπεράσματα και δεν καθορίσουμε τους βασικούς μας στόχους .

Οι αιτίες που φτάσαμε ως εδώ και οδηγούμαστε σε ακόμη μεγαλύτερη εξαθλίωση και βαρβαρότητα έχουν τρεις βασικούς συντελεστές. **Την καπιταλιστική κρίση, τον εγκλωβισμό μας στην Ε.Ε. και την ελληνική οικονομική και πολιτική ολιγαρχία με τα κόμματα της.**

Τα μνημόνια που σκάνε διαδοχικά, δεν ήρθαν ξαφνικά. Κατά τη γνώμη μας, όσοι σήμερα βλέπουν μόνο τα μνημόνια, το κύμα που σκάει στην ακτή, αποκρύπτουν ή δεν βλέπουν αυτό που τα γεννά.

- **Η καπιταλιστική κρίση και η προσπάθεια του συστήματος να την ξεπεράσει φορτώνοντας τα βάρη στις πλάτες συνολικά των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας.** Αυτός είναι ο βασικός συντελεστής, η μαύρη αφετηρία.

Είναι η κρίση του συστήματος που βασίζεται στην ατομική ιδιοκτησία, στην ατομική ιδιοποίηση του πλούτου, Είναι η κρίση του συστήματος που έχει στον πυρήνα της λογικής του να αυξάνεται με ο κοινωνικός πλούτος χάρη στην εργασία των εργαζομένων, αλλά να αυξάνεται με ακόμη μεγαλύτερη ταχύτητα η κοινωνική ανισότητα.

- **Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί τον δεύτερο πυλώνα της τροϊκανής συμφοράς** που σκάει πάνω στο κεφάλι της κοινωνικής πλειοψηφίας στη χώρα μας. Με τη συμφωνία του **Μάαστριχτ** και την επιβολή του **ευρώ** μετέτρεψαν τη χώρα μας σταδιακά, με δεκάδες τρόπους και μηχανισμούς, σε περιφερειακή αποικία της ΕΕ.

- **Ο τρίτος πυλώνας είναι η δική μας οικονομική και πολιτική ολιγαρχία.**

Η τελευταία, σε μια συμφωνία αίματος και συμφέροντος με την ευρωπαϊκή κεφαλαιοκρατία, αφαιμάξε πλούτο από το λαό, τον έβαλε στην τσέπη της, τον έβγαλε έξω. Δεν μοιράστηκε τα κέρδη της με τους εργαζόμενους, αντίθετα κάθε κατάκτηση απαίτησε δύσκολους αγώνες. Τώρα, ζητάνε να πληρώσουν οι εργαζόμενοι, με το δικό τους παρόν και το μέλλον των παιδιών τους, την κρίση του δικού τους συστήματος. Απειλούν ότι αν δεν την πληρώσουμε εμείς θα πάμε ακόμη χειρότερα. Η τάξη που είναι υπεύθυνη για τη μαύρη κατάσταση που βιώνουμε μας απειλεί για τα χειρότερα με μόνο σκοπό να επιβιώσει αυτή. **Δεν υποκύπτουμε στις απειλές της.**

Να ξετυλίξουμε το κουβάρι....

Οι πολιτικές της ΕΕ, η προώθηση της λεγόμενης ανταγωνιστικότητας, η καταλήστευση των μισθών, χρειαζόντουσαν **κυβερνήσεις**, τις διαδοχικές κυβερνήσεις της **Ν.Δ.** και του **ΠΑΣΟΚ.** τα μεγάλα **αστικά κόμματα και τα δεκανίκια τους**, το **κράτος**, την **πολιτική ολιγαρχία.** Χρειάζονται και συνδικαλιστικό κίνημα ελεγχόμενο και αναποτελεσματικό. Που θα αποδέχεται την αστική πολιτική και τις κυρίαρχες πολιτικές της, συμβιβασμένο, ενσωματωμένο με συνδικαλιστικές ηγεσίες ευνοησμένες και υπάκουες στις επιλογές τους.

Το συγκεκριμένο άθλιο πολιτικό σύστημα, είναι η άκρη του νήματος, το οποίο πιστεύουμε ότι πρέπει να ξετυλίξουμε, να συγκρουστούμε και να ανατρέψουμε.

Να δούμε και πίσω από τα μνημόνια, τα οποία παρουσιάζονται “υποχρεωτικά” μέσα στα πλαίσια της παράλογης λογικής του κόσμου του κεφαλαίου.

Να δούμε ότι **δεν είναι η “ελληνική καθυστέρηση”** όπως λένε, που δημιουργεί την κρίση, αλλά... η ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας στους μηχανισμούς της ΕΕ, που παροξύνει αυτήν την κρίση.

Δεν φταίνε οι “ξένοι” μόνο, με ευθύνη ίσως και κάποιων Ελλήνων “προδοτών”, **αλλά και η ελληνική οικονομική και πολιτική ολιγαρχία** που είναι ο **παράγοντας εφαρμογής** αυτής της πολιτικής της ΕΕ. Είναι οι “δικοί” μας, από τους οποίους πρέπει να ξεκινήσουμε.

Να γιατί λοιπόν πρέπει να στοχεύουμε στην **ανατροπή αυτού του σάπιου οικονομικού και πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα,** το οποίο γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τα δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας, αρκεί να κρατήσει αλώβητα τα δικά του συμφέροντα, τα δικά του κέρδη, σε συμμαχία με την ευρωπαϊκή ολιγαρχία.

Η δική μας απάντηση. ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ – ΠΑΛΛΑΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΡΗΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ της επίθεσης κεφαλαίου – Ε.Ε. – Δ.Ν.Τ. και κάθε διαχειριστή της.

Πρώτα από όλα στις εκλογές της επόμενης Κυριακής, οι εργαζόμενοι στην τοπική αυτοδιοίκηση με την ψήφους, πρέπει να καταδικάσουν την βάρβαρη πολιτική των μνημονίων και τα κόμματα που την υπηρετούν. Να μην μπορούν να σχηματίσουν κυβέρνηση. Να μην επιτρέψουν να αναμορφωθεί το πολιτικό σκηνικό σε βαθύτερη νεοσυντηρητική κατεύθυνση.

Να αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί ριζικά προς τα αριστερά. Ιδιαίτερα να ενισχυθούν οι δυνάμεις που προωθούν την εργατική ταξική ενότητα και κοινή δράση, οι δυνάμεις που παλεύουν αταλάντευτα ενάντια στην πολιτική της Ένωσης και όλου του αστικού μετώπου εξουσίας.

Να υπάρξει εργατική διέξοδος από την κρίση. Όχι στην Ευρωσυμμορία του χάους και της εξαθλίωσης, μέτωπο επιβίωσης και αξιοπρεπούς ζωής.

Να μην είναι η Ελλάδα πειραματόζωο πανευρωπαϊκής αντεπανάστασης και υποταγής αλλά υπόδειγμα αντίστασης, ρήξης και ανατροπής.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ – ΠΑΛΛΑΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΡΗΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ με πρόγραμμα και στόχους:

- Ανατροπή της κυβέρνησης του μαύρου μετώπου ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ.. και κάθε διάδοχης διαχειριστικής κυβέρνησης του κεφαλαίου.
- Να καταργηθεί το Μνημόνιο διαρκείας, το Μεσοπρόθεσμο και όλοι οι εφαρμοστικοί νόμοι που ληλάτησαν μισθούς, συντάξεις, διέλυσαν κοινωνική ασφάλιση, περίθαλψη, απαγορεύουν τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.
- Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις. Όχι στην διάλυση των κοινωνικών δομών στους ΟΤΑ και στην μετατροπή τους σε επιχειρησιακές μονάδες. Όχι στην αξιολόγηση, απόλυση των εργαζομένων. Να καταργηθεί το νέο αντιδραστικό απειθαρχικό δίκαιο των εργαζομένων στο δημόσιο και τους ΟΤΑ.
- Όχι στο ξεπούλημα και τη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας. Να καταργηθεί το Δημ. Σύμφωνο της Ε.Ε..
- Στάση πληρωμών και μονομερής διαγραφή του ληστικού χρέους.
- Εθνικοποίηση - κρατικοποίηση τραπεζών, επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και μεγάλων επιχειρήσεων που κλείνουν, χωρίς αποζημίωση, με εργατικό, λαϊκό και κοινωνικό έλεγχο.
- Έξοδος από το Ευρώ και την ΟΝΕ, ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ, το ΔΝΤ και το ΝΑΤΟ.
- Αναδιανομή του πλούτου σε βάρος των κερδών και υπέρ των εργαζομένων. Αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, ριζική μείωση του χρόνου εργασίας. Να καταργηθούν όλα τα χαράτσια. **Να φορολογηθούν δραστικά το κεφάλαιο**, η εκκλησία, οι εφοπλιστές και οι χρηματοπιστωτικές συναλλαγές.
- Απαγόρευση απολύσεων, κατοχύρωση των συλλογικών συμβάσεων, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, ουσιαστική προστασία των ανέργων.
- Ριζική μείωση της φορολογίας των εργαζομένων. Διαγραφή των στεγαστικών δανείων των εργαζομένων.

Με πρόγραμμα και στόχους για τη ρήξη και ανατροπή αυτών των βασικών συντελεστών που μας έφεραν ως εδώ, θα μπορέσουμε να κάνουμε βήματα προς τα εμπρός. Όποιος θέλει να βλέπει και να λέει τις μισές αλήθειες, αφήνει τα ψέματα και τις αυταπάτες να κυριαρχούν και να μας οδηγούν σε νέες ήττες.

Βασικό θεμέλιο του μετώπου αλλά και προϋπόθεση είναι η ταξική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού και γενικότερα του εργατικού και λαϊκού κινήματος, μια άλλη οργάνωση των εργαζομένων και του λαού.

ΑΣ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΝΑ ΠΕΡΝΑ!

Οι μέρες που περνάμε είναι κρίσιμες. Οι δυνάμεις του κεφαλαίου και της Τρόικα προσπαθούν να κάνουν τις ανατροπές μη αντιστρέψιμες. Όμως, η κρίση βαθιάει ενώ διογκώνεται η οργή και η αγανάκτηση. Μπορούμε να αποφύγουμε την καταστροφή και τη χρεοκοπία μιας ολόκληρης κοινωνίας. Ο αγώνας θα είναι δύσκολος, και πρωτόγνωροι οι δρόμοι.

**Εμείς... στις Αγωνιστικές Κινήσεις – Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ
σε αυτούς τους δρόμους σας καλούμε να βαδίσουμε μαζί.**